

Al·lò que l'home s'endugue

sentir la remor de les veus en endinsar-nos en cada quadre.

Al Museu podem gaudir d'una obra plena de vida que ens mostra una escena a la platja de Tossa, *Barques varades*, d'una gran riquesa cromàtica. La llum il·lumina les barques varades a la sorra, mentre al seu voltant un pescador mira al mar i els nens juguen davant d'un mar d'uns blaus brillants, quasi transparents. Una delícia de tela que ens mostra aquesta pintura jovial i optimista que aporta llum amb cada pinzellada.

Rafael Benet fou un home ple d'inquietuds, ple de força, treballador de l'art, per l'art i amb l'art. A més de la seva obra pictòrica, ens va deixar un gran nombre de llibres publicats i unes excel·lents biografies, sense oblidar els més de 1.700 articles que va escriure al llarg de la seva vida, fruit de la seva saviesa i el seu coneixement d'aquest món artístic que l'envoltà sempre.

La seva obra es conserva en museus com el MNAC, el Museu d'Art Contemporani de Madrid, el Museu d'Olot, el de Vilanova i la Geltrú, a Tossa, a Figueres i en diverses col·leccions particulars. En vida exposà en diverses ocasions en galeries de Barcelona, Madrid o París, en exposicions conjuntes o monogràfiques, i va veure també com li retien homenatge en exposicions com la que li va fer el grup Nonell el 1969, o la de la Pinacoteca Municipal de Tossa el 1976. L'any 1929 va ser nomenat president del Cercle Artístic de Sant Lluc, i nombrosos foren els reconeixements al llarg de la seva vida. Deu anys abans de la seva mort fou nomenat membre de l'Acadèmia de

Rafael Benet
"El Cafè d'en Biel, l'hora del cafè" (1959)

Rafael Benet
"El Cafè d'en Biel, nit. 3a versió" (1956-1960)

Rafael Benet
"El toldo d'en Biel en gris" (1960)

Belles Arts de Sant Jordi i de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando. Deixà deixebles com Louis Cazals, Pilar Planas, Isabel Cid o el seu nebot, Rafael Duran Benet.

Ideològicamet va formar part de la Lliga Regionalista, durant el Noucentisme i va mantenir una postura catalanista arrelada a la seva terra, que tant estimava. A més,

de sempre va gaudir d'un activisme cultural que el féu promotor de nombroses exposicions i projectes, sense deixar de banda mai la recerca històrica.

El 1955 viatjà a Andorra, on passaria un temps participant de diverses campanyes de restauració i on realitzà unes esplèndides teles, a més d'elaborar el *Catàleg Arqueològic-Artístic d'Andorra*.

A partir de 1947 assoleix la maduresa pictòrica i cal destacar la sèrie de quadres del Cafè d'en Biel i els paisatges d'Andorra. La seva pintura va evolucionar amb ell i al final del trajecte va resultar ser més jovial que

al començament i així va arribar a una època de plenitud.

Benet va pertànyer a la generació del 1917, juntament amb Humbert, Mompou, Togores, Jaume Mercadé, Créixams i Bosch-Roger, entre d'altres. Fou un home de gran talent i de grans valors. Reconegut entre familiar, amics i companys de professió, sempre demostrà una gran passió per l'art, allò a què es dedicava i que el va acompanyar fins al final del camí.

Gemma Gordils Bragulat
Historiadora